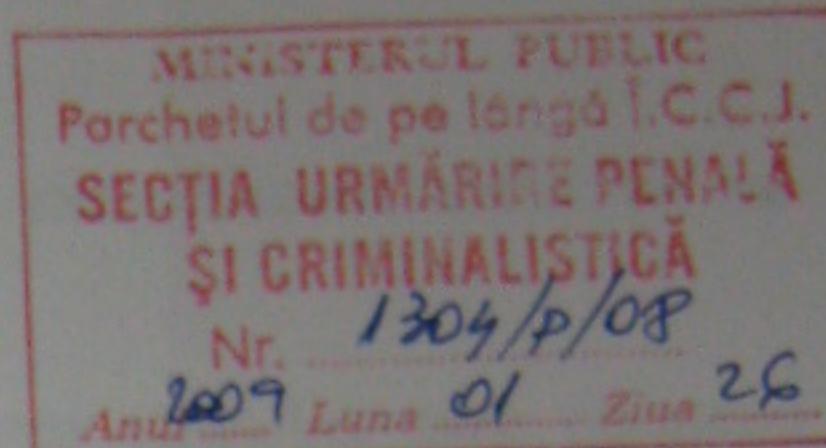

**PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA
CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE**

*Direcția de Investigare a Infracțiunilor de
Criminalitate Organizată și Terorism
București, B-dul Libertății nr.14, sector 5.
Nr. 328/D/P/2008*

ORDONANȚĂ
20.01.2009

Doru Gabriel Stoica – procuror șef birou în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;

În urma examinării actelor și lucrărilor cauzei, ce formează obiectul dosarului cu nr. de mai sus, generic intitulat « Procesul Comunismului »,

Constat:

Urmare mai multor plângeri penale formulate în cursul anului 2006 de către foști deținuți politici și de urmași ai victimelor comunismului, pe rolul Secției Parchetelor Militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție s-au înregistrat dosarele penale nr.35/P/2006, respectiv nr.68/P/2006 care la data de 09.10.2007 au fost conexate la dosarul nr.82/P/2007 având ca obiect cercetarea persoanelor din conducerea aparatului de partid și de stat, al securității și miliției care, în perioada 1945 – 1989, au procedat la:

- „instaurarea nelegitimă și prin forță a puterii comuniste, prin fraudarea uriașă a alegerilor din 1946”;
- „trădarea de către puterea comunistă din România a intereselor fundamentale ale României prin acceptarea condițiilor nedrepte ale Tratatului de pace de la Paris (1947)”;
- „suprimarea forțată a monarhiei (1947) și sovietizarea totală, prin forță a României (1948)”;

- 4
- „distrugerea forțată a regimului democratic multipartinic prin lichidarea opoziției politice democratice...(1947)”;
 - „exterminarea programată a cetățenilor prin acțiunile securității precum și prin alte forme de reprimare (1948-1989)”;
 - „exterminarea programată a deținuților politici (1945-1989)”;
 - „exterminarea grupurilor de partizani care reprezentau rezistența anticomunistă în munți (1945-1962)”;
 - „represiunea împotriva Bisericii – arestarea și exterminarea celor ce se opuneau comunismului (1948-1989)”;
 - „arestarea, uciderea, detenția politică și deportarea țăranilor care opuneau rezistență față de colectivizare (1949-1962)”;
 - „deportările cu scop de exterminare; represiunile etnice; gonirea și vânzarea evreilor și germanilor”;
 - „represiunea împotriva culturii; cenzura extremă; arestarea intelectualilor protestatari (1945-1989)”;
 - „reprimarea oponenților și disidenților în anii 1970-1980; arestarea și asasinarea celor mai periculoși oponenți”;
 - „distrugerea patrimoniului istoric și cultural prin demolările din anii 1980; constrângerea unei părți a populației României de a-și părăsi locuințele”;
 - „obligarea intenționată și nejustificată a immensei majorități a populației României, în special în anii 1980 de a trăi în condiții de mizerie extremă”;
 - „masacrarea cetățenilor în timpul Revoluției anticomuniste din Decembrie 1989”;
 - „săvârșirea de către puterea instalată după Revoluția din decembrie 1989 a infracțiunilor prev.de art.170, art.262, art.263, art.264, art.265, art.272 Cod penal;

Motivat de faptul că, pe lângă indicarea generică a autorităților statului din conducerea cărora au făcut parte persoanele responsabile de săvârșirea faptelor reclamate, în cuprinsul mai multor plângeri penale s-au regăsit nominalizate parte din aceste persoane dintre care unele aveau calitatea de militar altele de civil (ex: Sergiu Nicolau, Mircea Tigoiu, Nicolae Popescu, ș.a. din cadrul Serviciului Secret de Informații; Alexandru Nicolschi, Pantelei Bodnarenco,

Vladimir Mazuru și colonelii Dolceanu Nicolae, Botea Ion, Patriciu Mihai, ș.a. din cadrul Direcției Generale a Securității Poporului; ofițerii Petre Golea, Dorobanți Mihai, Colier Ștefan, Dumitrescu Alexandru, ș.a. din cadrul sistemului penitenciar, etc), în conformitate cu prevederile art.45, respectiv art.42 rap.la art.35 Cod procedură penală, la data de 31.07.2008 Secția Parchetelor Militare și-a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Reținând faptul că, printre infracțiunile sub al căror aspect au fost formulate plângerile penale ce au stat la baza formării dosarului generic intitulat „Procesul Comunismului”, se regăsesc infracțiunile contra siguranței statului reglementate în cuprinsul Titlului I din Codul Penal (art.155, art.161-165, respectiv art.170 Cod penal), la data de 24.11.2008 Secția de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și-a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Pentru înțelegerea exactă a obiectului plângerilor penale ce au stat la baza înregistrării, în cursul anilor 2006 și 2007 pe rolul Secției Parchetelor Militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a dosarelor penale nr.35/P/2006, nr.68/P/2006, respectiv nr.82/P/2007, în cauză reținem faptul că acestea au vizat în principal următoarele aspecte:

1. Săvârșirea în perioada 1945 – 1989, de către puterea comunistă instalată în România după cel de-al doilea război mondial a mai multor infracțiuni contra siguranței statului (art.155, art.161-165 Cod penal);
2. săvârșirea în perioada 1945 - 1989 de către persoane din conducerea aparatului de partid și de stat, al securității și miliției a mai multor infracțiuni contra persoanelor și patrimoniului (art.174-176 Cod penal; art.178-179 Cod penal, art.180-183 Cod penal; art.191-195 Cod penal; art.205-206 Cod penal; art.208-209 Cod penal; art.211 Cod penal, art.213 – 220 Cod penal; art.259-261 Cod penal; art.266 – 268 Cod penal; art.314 Cod penal);
3. săvârșirea de către reprezentanții puterii instalate după 22 decembrie 1989, prin lipsa de reacție în ceea ce privește anchetarea și pedepsirea persoanelor responsabile de săvârșirea în perioada 1945-1989 a infracțiunilor enumerate la

6

pct.1 și 2, a infracțiunilor prev.de art.170, art.262, art.263, art.264, art.265, art.272 Cod penal;

Fără a intra în analiza conținutului constitutiv al infracțiunilor contra siguranței statului, reclamate ca a fi fost săvârșite în perioada 1945 – 1989 de către puterea comunistă instalată în România după cel de-al doilea război mondial, în cauză reținem faptul că, potrivit art.122 lit."a" Cod penal răspunderea penală se prescrie prin trecerea unui termen de 15 ani în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede pedeapsa detenției pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani, cursul prescripției intrerupându-se, potrivit art.123 Cod penal, prin îndeplinirea oricărui act care, potrivit legii, trebuie comunicat învinuitului sau inculpatului în desfășurarea procesului penal.

Or, chiar presupunând că, ultimul act material al oricăreia din infracțiunile contra siguranței statului, sub al căror aspect au fost reclamați reprezentanții puterii comuniste din perioada 1945-1989, s-ar fi consumat la data de 22.12.1989, termenul de prescripție al răspunderii penale se constată împlinit la data de 22.12.2004, deci anterior datei la care s-au formulat plângerile penale în prezenta cauză (anul 2006).

În altă ordine de idei, în ceea ce privește săvârșirea de către conducătorii instituțiilor regimului post-comunist, instalat în 22 decembrie 1989 (guvern, parlament, poliție, servicii de informații, justiție, procuratură, presă, televiziune, arhive), a infracțiunii prev.de art.170 Cod penal (nedenunțarea de îndată a vreunei din infracțiunile prev.de art.155-163, art.165, 166¹ și art.167 Cod penal), în cauză se impun a fi efectuate câteva precizări:

- subiectul activ al acestei infracțiuni nu este circumstanțiat, această calitate putând-o avea orice persoană care are cunoștință de săvârșirea vreunei dintre infracțiunile contra siguranței statului pentru care există obligația de denunțare, cu excepția subiecților activi ai infracțiunii nedenunțate, sens în care reținem că, această obligație a subzistat inclusiv în sarcina autorilor plângerilor penale, formulate în prezenta cauză după împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale;

- subiectul pasiv al infracțiunii de nedenunțare este statul, prin organismele sale reprezentative (guvern, parlament, poliție, justiție, etc), context în care, statul este exclus din categoria subiecților activi ai infracțiunii de nedenunțare, acesta neputând cumula calitatea de subiect pasiv cu cea de subiect activ al uneia și aceleiași infracțiuni;
- persoanele care au cunoștință de săvârșirea infracțiunilor contra siguranței statului, pentru care există obligația de denunțare, trebuie să încunoștiințeze de îndată organele de urmărire penală astfel încât să nu zădărnicească prin întârzierea sesizării tragerea la răspundere penală a persoanelor vinovate.

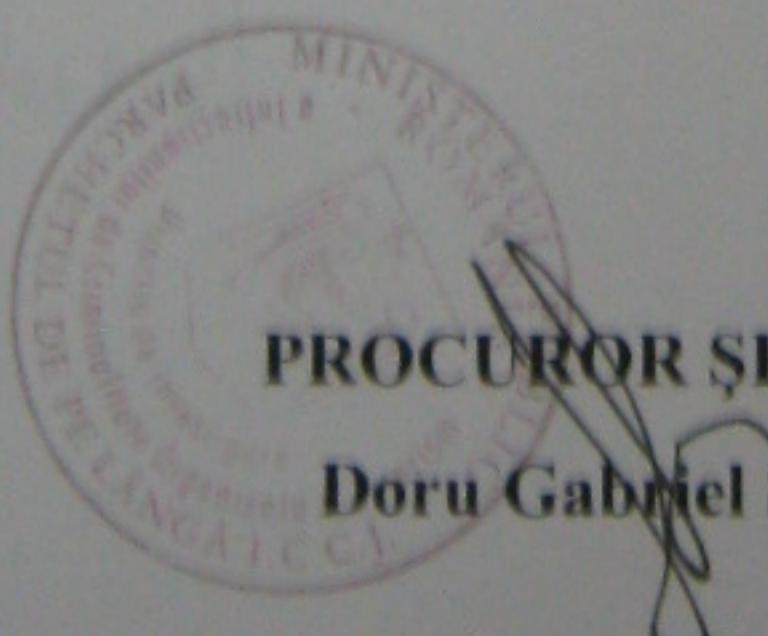
Plecând de la împrejurarea că, pentru a fi în prezența săvârșirii infracțiunii de nedenunțare, prev. de art.170 Cod penal, este obligatoriu a se proba faptul ca subiectul activ a luat cunoștință în mod cert despre săvârșirea uneia dintre infracțiunile de trădare, atentatul contra unei colectivități, subminarea puterii de stat, acte de diversiune, respectiv subminarea economiei naționale, coroborat cu aceea că, faptele reclamate de petenți, ca întrunind elementele constitutive ale infracțiunilor în cauză, corespund unor momente marcante din istoria României, în cauză apreciem că, fie suntem în prezența săvârșirii infracțiunii de nedenunțare de către întreaga populație educată a României, fie suntem în prezența săvârșirii acestei infracțiuni exclusiv de autorii respectivelor denunțuri care, făcând dovada cunoașterii săvârșirii unor astfel de infracțiuni nu au sesizat de îndată organele de urmărire penală, așteptând să se împlinească în cauză termenul de prescripție a răspunderii penale, fie nu se poate reține în sarcina nici unei persoane „vina” de a nu fi transformată istoria unei nații în obiect al unor denunțuri penale.

Având în vedere și faptul că, este un non-sens să acuza de săvârșirea unor infracțiuni contra siguranței statului, tocmai pe acei membri ai aparatului de conducere a puterii de stat care, se presupune că n-aveau nici un interes să-și submineze prin acțiuni determinate propria putere, în cauză apreciem că nu se poate vorbi de săvârșirea de către vreo persoană, după data de 22 decembrie 1989, a infracțiunii de nedenunțare a unor presupuse infracțiuni contra siguranței statului ce ar fi fost săvârșite în perioada 1945 – 1898 de reprezentanții puterii comuniste din acea perioadă.

Față de cele de mai sus, în conformitate cu prevederile art.228 alin.1 Cod procedură penală, rap.la art.10 lit."g" și „d" Cod procedură penală, respectiv art.45 rap.la art.42 Cod procedură penală,

D i s p u n:

1. Neînceperea urmăririi penale față de „persoanele din conducerea aparatului de partid și de stat, al securității și miliției din perioada 1945 – 1989” pentru săvârșirea infracțiunilor prev.de art.155, art.161-165 Cod penal;
2. Neînceperea urmăririi penale față de „reprezentanții puterii instalate după 22 decembrie 1989“ pentru săvârșirea infracțiunii prev.de art.170 Cod penal;
3. Declinarea competenței de soluționare a cauzei având ca obiect:
 - săvârșirea în perioada 1945 - 1989 de către persoane din conducerea aparatului de partid și de stat, al securității și miliției a infracțiunilor prev.de art.174-176 Cod penal, art.178-179 Cod penal, art.180-183 Cod penal, art.191-195 Cod penal, art.205-206 Cod penal, art.208-209 Cod penal, art.211 Cod penal, art.213 – 220 Cod penal, art.259-261 Cod penal, art.266 – 268 Cod penal, respectiv art.314 Cod penal;
 - săvârșirea infracțiunilor prev.de art.262, art.263, art.264, art.265, art.272 Cod penal de către reprezentanții puterii instalate după 22 decembrie 1989, prin lipsa de reacție în ceea ce privește anchetarea și pedepsirea persoanelor responsabile de săvârșirea în perioada 1945 - 1989 a infracțiunilor mai sus enumerate, în favoarea Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

PROCUROR ȘEF BIROU
Doru Gabriel STOICA